

Vítání jara v Pšánkách

... čtěte na str. 8

REKONSTRUKCE ŠKOLY V NECHANICÍCH ...

... str. 6...

NOVÁ KNIHOVNA V MOKROVOUSÍCH ...

... str. 9...

STĚŽERSKÁ BÁSNIČKA ...

... str. 10...

TĚCHLOVANDY Z.S. ...

... str. 16...

■ Velikonoční výzdoba na Zavadihlce. Foto: Irena van Vuurenová

■ Velikonoční koledování v Kunčicích. Foto: Lucie Tomášková

■ K jaru patří i velikonoční koledování. Fotografie zachytila koledníky ze Sovětic. Foto: Jan Vratislav

■ Velikonoční výzdoba zahrady v Nechanicích. Foto: Jan Vratislav

■ Cestu ke kostelu v Dohalicích zjara lemují kvetoucí japonské sakury. Foto: Jan Vratislav

■ Výzdoba ve Vejměnce v Lubně. Foto: Lucie Tomášková

■ Jeden ze slunných jarních dnů v obci Hrádek. Foto: Lucie Tomášková

Kam jezdili v minulosti dohalští žáci na školní výlety?

Dohalice - výlety pro žáky organizované na konci školního roku jsou záležitostí tradiční. Historie pořádání výletů sahá daleko do minulosti. Mezi slavné propagátory výletů nejen pro školní děti patřil kupříkladu Vojta Náprstek či Eduard Štorch. Dohalická škola tuto oblíbenou tradici nevynechávala ani na počátku minulého století. Školou povinné děti se tak mohly každoročně těšit na to, že poznají některé další zajímavé místo zejména východních Čech.

Na počátku 20. století cestování značně usnadňovala železnice, která byla od 80 let 19. století mezi Hradcem Králové a Ostroměří budována privátní společností České obchodní dráhy. Po roce 1900 už existovala železnice mezi Hradcem Králové a Turnovem téměř tak, jak ji známe dnes. Zajímavostí je, že nejprve v Dohalicích nebyla samostatná vlaková stanice, neboť byla od roku 1882 jedna společná pro Sadovou a Dohalice v místě dnešního sadovského nádraží. Pro školní výlety bylo hojně využíváno vlakového spojení, přestože provoz komplikovala skutečnost, že každá část trati patřila jiné společnosti. Obecně lze říci, že byla doprava na železnici v některých ohledech

složitější než dnes.

Abychom si lépe představili, jak vypadal takový školní výlet před více než sto lety, podnikneme drobný exkurz do roku 1913, kdy byl řídícím učitelem na Dohalickách Josef Morávek. Tehdy byl jako cíl výletu pro bezmála osmdesát žáků vybrán Český ráj, který je pro turisty i dnes velice populární lokalitou. Doprovod tvořilo šest dospělých osob, mezi nimiž bychom našli pana řídícího nebo učitele Richarda Petráně. Hlavními body programu byla návštěva Prachovských skal a zříceniny hradu Trosky.

Bylo rozhodnuto, že se výlet bude konat 5. července 1913. V posledních letech monarchie totiž školní rok končil až kolem poloviny července a nový začínal naopak v polovině září. Ještě za tmy se v časných ranních hodinách rozjely tři žebřinové vozy s pasažéry na vlakové nádraží do Hořic v Podkrkonoší. Odtud se pak po dráze pokračovalo do Jičína, ze kterého se dál šlo po svých. Z Prachovských skal trasa pokračovala přes skalní hrad Pařez do vsi Hrdoňovice, kde se turisté osvěžili limonádou a sodovkou. V poledne se výprava zastavila na Troskách, kte-

ré jako symbol Českého ráje zdobí tamní krajinu. Než se z Jičína dostali na hrad, museli výletníci absolvovat trasu dlouhou bezmála dvacet kilometrů, což je v takovém krátkém časovém úseku obdivuhodný výkon. Vlak zpátky domů, tentokrát až do Sadové, byl vlakem svátečním. Měl odjíždět ve čtvrt na tři, a tak školní výpravě nezbylo příliš času na prohlídku hradu, protože nejbližší zastávka se toho času vyskytovala až v Libuni. Všichni účastníci již byli značně unaveni, jelikož pod hradem nebyla kvůli spěchu ani chvilka na odpočinek a cesta do Libuně trvala dvě hodiny. Malí turisté ušli během celého dne zhruba dvacet pět kilometrů. Červencový výlet proběhl podle očekávání a všichni se dopravili díky rozvíjející se železniční dopravě v pořádku ještě za světla domů.

Abychom měli srovnání s meziválečným obdobím, tak podnikneme další exkurz. Tentokrát na dvoudenní výlet, který se uskutečnil ve dnech 17. a 18. června 1925. Žáci se mohli těšit na návštěvu Adršpaško – teplických skal, které zůstaly atraktivní pro dohalické školní výlety i v novém tisíciletí. Výlet započal 17. června ve čtyři hodiny a třicet sedm minut přesně,

skupina výletníků vyjela přes Smiřice, Starkoč až do Náchoda. V Náchodě si děti prohlédly krásný renesanční zámek. Během odpoledne byla uskutečněna vycházka po Teplických skalách. Nocleh byl zajištěn v Hotelu U Skalního města, který turistům poskytl veškeré pohodlí. Druhého dne výletníci vyrazili na prohlídku oblíbených Adršpašských skal. Při návratu domů využila výprava čekání na spoj v Hradci Králové k návštěvě výstavy akvárií. Výletu se zúčastnilo šedesát pět žáků, přičemž náklady na jednoho z nich činily zhruba dvacet korun a šedesát haléřů. Příspěvky na výlet chudým dětem byly uděleny obecními zastupitelstvy Dohalic, Mokrovous a Horních Dohalic. Přispěla také místní školní rada.

Mezi dalšími oblíbenými turistickými lokalitami pro výlety dohalických žáků u příležitosti konce školního roku nejen v minulosti bychom našli hrad Pecku, návrší Zvičinu, lázeňské městečko Běláhrad, hrady Litice a Potštejn vypínající se nad tokem Divoké Orlice či nedaleký vrch Chlum spolu s přilehlým pruským – rakouským bojištěm.

Michaela Erbenová

Válečný deník Františka Pražáka

■ Karel Knaifl

Loňské sté výročí vzniku samostatného státu bylo příležitostí připomenout muže, kteří se o vznik Československa zasloužili. Mezi nimi byl vysoce hodnocen JUDr. Alois Rašín, nechanický rodák, čelný představitel domácího odboje. Vyzvednuta byla i úloha legií, vojáků, kteří nasazovali životy za vznik republiky. Méně už se zdůrazňovalo, že měli stovky následovníků domácího i zahraničního odboje po okupaci v roce 1939 po dobu druhé světové války.

Mezi ně patřil i náš krajan Karel Knaifl, válečný pilot RAF. Jeho dvě letošní životní výročí 105 let od narození a druhé velice závažné v roce 1949 si zaslouží, aby byla jeho osobnost veřejnosti na Nechanicku připomenuta. Pochází z obce Tůně, nyní místní části Nechanic. Narodil se 17. května 1914 jako nejmladší z osmi dětí (jedna sestra a šest bratrů). Všichni sourozenci se narodili v Tůni, pouze Karel v hořické nemocnici, neboť matka čekala dvojčata.

Jeho sourozenec Jaromír zemřel při porodu nebo krátce po něm. Vyrůstal ve mlýně, který jeho otec provozoval až do roku 1949.

Po skončení školní docházky v nechanické obecné a měšťanské škole byl dán do učení ve strojárně Berný-Drábek v Palackého ulici. Vyučil se strojním zámečnickem a soustružníkem kovů. Jeho výuční list je datován 5. července 1931. Jako učeň absolvoval Všeobecnou živnostenskou školu pokračovací rovněž v Nechanicích. Již v mládí se zajímal o letectví, zejména díky akci „Tisíc nových pilotů republiky“. Prostřednictvím nechanické pobočky Masarykovy letecké ligy vstoupil do Aeroklubu v Hradci Králové, kde se od roku 1934 učil létat. Zkoušku způsobilosti pilota turistických letadel složil v září 1936. To mu bylo 22 let a chystal se zakrátko na vojenskou základní službu.

Narukoval, jak určovalo tehdejší pravidlo, 1. října toho roku u leteckého pluku č. 4. v Hradci Králové.

Po absolvování poddůstojnické školy prošel několika dalšími leteckými posádkami. V armádě si vysloužil jmenování pilotem letcem. Po dvou letech mu však základní služba nekončila. Vzhledem k ohrožení republiky Německem a možnému vypuknutí válečného konfliktu byl ponechán nadále v armádě a propuštěn teprve krátce před německou okupací, až na konci února 1939. Ve vojenské evidenci je zaznamenáno, že absolvoval 951 letů, přičemž nalétal 236 hodin a 42 minut.

Z Protektorátu Böhmen und Mähren uprchl s desítkou kamarádů pilotů do Polska, nehledě na výhodnou nabídku vstoupit do německého letectva – Luftwaffe. V Krakově prostřednictvím čs. vojenské skupiny se piloti přihlásili do emigrace ve Francii. Zde je čekalo dvojí nemilé překvapení. Místo přijetí do leteckých sil měli na vybranou: Buď vstoupit do cizinecké legie, nebo se dočkat deportace na hranice Německa a tam být předáni jako uprchlí občané Říše Velkoněmecké. Co by je čekalo za velezradu, dobře věděli, takže jediné řešení byl podpis pětileté služby v cizinecké legii. Jedinou výhodou bylo propuštění v případě vypuknutí války.

Podmínky ve výcvikovém táboře v severní Africe – Sidi bel-Abbés byly těžké. Kromě tvrdého vojenského drilu to byla nedostatečná strava a hrubé zacházení ze strany instruktorů. Vysvobození pro české piloty byl začátek války. Jejich propuštění ze svazku legie se uskutečnilo 2. září 1939. Byli tehdy začleněni do pěti leteckých základů v tehdejší francouzské kolonii Alžírsku. Pro Karla Knaifla to znamenalo přidělení k 360. stíhací eskadře v Ouargle na samém okraji Sahary. Základna byla vybavena jedním letadlem, personálně dvěma francouzskými a jedním českým pilotem a několika Araby, členy pomocného mužstva včetně kuchaře. Po napadení a zahájení bojů Francie s Německem byl převelen zpět do Francie ke 101. leteckému bombardovacímu pluku.

Při rychlém obsazování francouzského území a nakonec podpisu kapitulace nezbyvalo než ze země uprchnout, což se mu podařilo 19. června 1940. Na švédské lodi odplul zpět do Afriky do Oranu a odtud do přístavu Casablanca. Tam se přihlásil na anglické ambasádě a požádal o vstup do anglického letectva. Dostal souhlas a odcestoval další lodí, aby po devatenáctidenní úmorné plavbě přes Gibraltar dorazil do Liverpoolu. Bylo to 12. července 1940. Krátce nato, po

povinných přijímacích procedurách, byl přijat do RAF (Royal Air Forces – Královské vzdušné síly) a téhož měsíce zařazen do 311. bombardovací perutě a plně se zapojil jako pilot do bojových akcí. Jeho první nálet byl na francouzský přístav Le Havre.

Pro bezchybný a vzorný výkon služby byl poté v prosinci 1941 přidělen k elitní 138. peruti (squadroně), která byla pověřována specifickými úkoly, mezi jiným i vysazováním výsadkářů na okupovaných územích. Tak například, mimo jiné bojové úkoly, se podílel na takové misi do Čech, a to nočním letem na Křivoklátsko (vysazena skupina sedmi parašutistů) a na Rožmitálsko (pět výsadkářů).

U 138. perutě skončil v září 1942 a byl zařazen v Montrose do kursu učitelů létání. Po absolvování působil jako instruktor výuky nových pilotů od prosince 1942 až do konce války, z toho 18 měsíců v Kanadě (tehdy součástí British Commonwealthu) od srpna 1943 do prosince 1944 a pak znovu v Anglii.

Po skončení druhé světové války byl z RAF propuštěn a odletěl do ČSR 21. srpna 1945. Ještě před tím se stačil 12. července oženit s Ninou Howallsovou a vzít ji s sebou. Za dobu působení v Anglii byl postupně povyšován až do důstojnické hodnosti. Angličané neuznávali ani české ani francouzské hodnostní označení. Doma mu byla hodnost potvrzena jako podporučík letectva a znamenala začátek jeho profesní vojenské kariéry. Byl nejprve zařazen do Leteckého náhradního pluku v Praze, od září 1945 jako učitel praktického létání v Pilotní škole v Olomouci. 11. ledna 1946 byl potvrzen jako důstojník z povolání a v březnu povýšen na poručíka. Po krátké epizodě velitele letecké hlídky Sboru národní bezpečnosti v Karlových Varech a poté v Jičíně, se v březnu 1948 vrátil do Olomouce, povýšen na štábního kapitána a od července jmenován velitelem Pilotní školy.

To bylo vyvrcholení jeho kariéry v armádě, ale bohužel trvalo jen krátce. Vlivem velkých politických změn v republice po únoru 1948, byl již od 1. února 1949 dán na zvláštní dovolenou. Ta pokračovala tak, že k 1. květnu byl zproštěn výkonu služby a dán na dovolenou „s čekáním“. Co se za tímto podivným slovem skrývalo, bylo objasněno poměrně brzy, neboť 1. července 1949 byl z armády definitivně propuštěn. Stal se tak jedním z mnoha pilotů a leteckého personálu sloužících za války v RAF.

...pokračování na str. 5

... pokračování ze str. 4

Tento podivný průběh předpokládání propuštění řešil Karel Knaifl tak, že již od 2. května 1949 nastoupil do zaměstnání v n. p. Chemodroga a zároveň s podáním žádosti o vystěhovačský pas do Anglie. Vedly jej k tomu rodinné problémy. Jeho první manželství bylo rozvedeno. Prvorozenný syn Karel zemřel v roce 1947 jako roční dítě, dcera Marcella se narodila v srpnu 1948. Manželka Nina se cítila pro neznalost českého jazyka osamělá a bez přátel. Shodou okolností nebo asi záměrně bylo mu v den rozvodu uděleno povolení k vystěhování. Než se mohlo realizovat, nastal zásadní obrat. 27. října 1949 byl zatčen a dán do vyšetřovací vazby. Byl obviněn z velezrady a neoznámení trestného činu.

Došlo k tomu tak, že po podání žádosti o vystěhování jej navštívili dva muži. Jeden známý Josef Lesecký a druhý cizí a nabízel mu ilegální odchod z republiky. To odmítl s poukazem, že chce odejít legálně. Opakovanou nabídku odmítl a neudal, jednak pro nevěrohodnost, jednak z obavy o pomstu za toto udání. Ve vazbě byl do března 1950, aby v následném soudním procesu byl odsouzen na 14 let žaláře. Po odvolání mu byl trest změněn na čtyři roky a ztrátu občanských práv. Žádost o milost, podpořenou argumenty, že matka byla po Karlově odchodu do zahraničí internována v táboře ve Svatobořicích a bratr vězněn v Kounicových kolejích v Brně, byla zamítnuta. Výkon trestu nastoupil do věznice v Ostrově nad Ohří s pracovištěm v jáchymovských uranových dolech.

Po dvouletém martyriu v dolech bylo rozhodnuto o Knaiflově podmínečném propuštění se zkušební

dobou na tři roky, což se uskutečnilo v září 1952. Zároveň bylo stanoveno, že nesmí pracovat ve zbrojním průmyslu a podnicích, kde by mohl působit jako letec. V osmatřiceti letech, tedy v nejproduktivnějším věku, nastoupil již v září do Strojné traktorové stanice v Kuklenách jako motorář. Pak vystřídal tři další zaměstnání, a to jako vedoucí opravářské dílny JZD Břiza-Všestary od roku 1960. Poněkud paradoxní je zjištění, že v průběhu působení v JZD její armáda povýšila na majora v záloze, a to v roce 1964. Od toho roku pracoval v Kovošrotu Hradec Králové na Slezském Předměstí. V roce 1968 odešel na vlastní žádost do n. p. Prefa Rosice nad Labem, kde setrval až do důchodu. Ale ani pak nezháňel. Dal se do služeb OV Svazarmu v Pardubicích jako náčelník výcviku branců. V roce 1979 přešel do posledního zaměstnání ve výrobním družstvu oděvní tvorby MODELA rovněž v Pardubicích.

V různých časových intervalech, když se politická situace v republice jevila jako příznivá, usiloval o osobní očištění od trestu. V roce 1967 podal žádost o jeho vymazání na základě rehabilitace Ministerstvem národní obrany, ke které došlo, zároveň se shora uvedeným povýšením na majora. Ovšem další snaha o soudní rehabilitaci skončila nezdarem. O plné a naprosté ospravedlnění požádala až jeho manželka Jiřina v únoru 1990. Zcela rehabilitován byl až po smrti v dubnu 1992, když byl rok před tím povýšen na plukovníka, ovšem už jen in memoriam.

Odbojová činnost Karla Knaifla byla oceněna čtrnácti různými vyznamenáními, z toho třikrát tím nejvyšším čs. válečným křížem 1939, medailí za chrabrost, medailí

za zásluhy a také pamětním odznakem partyzánské paradesantní brigády Jana Koziny. Za války nalétal přes 2.000 hodin, z toho nejtěžších 18 operačních bombardovacích letů u 311. perutě a 13 u 138. perutě, což řádově představuje stovky hodin nočních letů.

Po návratu Karla Knaifla do republiky se z popudu nechanické pobočky Českého národního Aeroklubu uskutečnila 3. září 1945 v sokolovně jeho přednáška „Cestou odboje“. Autor těchto řádků byl osobně přítomen a může potvrdit obrovský ohlas v sále

zaplněném do posledního místa. Druhou připomínkou se stalo odhalení pamětní desky na budově mlýna v Tůni 5. května 1995 z iniciativy kulturní komise města Nechanice.

Karel Knaifl zemřel 24. července 1988 v nemocnici v Pardubicích. Příčinou byl prasklý dvanácterníkový vřed. Pochován je na vesnickém hřbitově ve Velinách u Holic.

Václav Pražák prom. hist.

Literatura: V. Pražák Nechanice – obrazy z historie a života města. J. Valíček Životní poutí pilota Karla Knaifla

▪ Pamětní deska na budově mlýna v Tůni

obec Mokrovousy nabízí

PRONÁJEM

prostor bývalé ordinace dětského lékaře

**Ideálně pro zdravotní
či jiné služby občanům**

blíže informace na

www.mokrovousy.cz

ARIES MEDISHOP
zdravotnické potřeby

+ VÝDEJ NA POUKAZ
+ VOLNÝ PRODEJ
+ ODBORNÉ PORADENSTVÍ

S.K. Neumanna 250/4 | Hradec Králové
(mezi OC Atrium a hlavním nádražím)

Mobil: **731 410 414** | E-mail: **hk@aries.eu**

ROZŠÍŘENÍ NABÍDKY I PRODEJNÍCH PROSTOR

www.ariesMEDishop.cz

Dobré věci pro zdraví

Modernizace budovy 2. stupně ZŠ Nechanice

Nechanice - Budova 2. stupně ZŠ v Pražské ulici oslavila nedávno 120. výročí svého vzniku. Ale taková stavba vyžaduje pravidelné stavební úpravy, abychom mohli zachovat standard školního prostředí, které se samozřejmě postupem času neustále vyvíjí a mění. V rozmezí několika málo let tedy budova dostala nejprve nová okna, pak zateplení a fasádu. Nedávno konečně zmizela z učeben hlučná akumulační kamna, která byla nahrazena plynovými kotli a radiátory. Během minulého školního roku měla také začít plánovaná rekonstrukce střechy a podkrovních prostor, ale zřizovatel, kterým je Město Nechanice, byl nucen realizaci této akce dočasně pozastavit.

V březnu roku 2019 se již podařilo dodavatele bouracích a stavebních prací zajistit a dnes je rekonstrukce v plném proudu. V současné době vrcholí bourací práce, zmizela střecha,

zmizely části zdí v podkroví a pomalu končí i demontáž stropů v 1. nadzemním podlaží. Uvnitř budovy se dělníci zaměřili na bezbariérový přístup – odstraněny byly schody u hlavního vchodu a pod schodištěm vzniká prostor pro strojovnu výtahu. Zmizelo veškeré osvětlení a část elektroinstalace v 1. patře. Průběh akce můžete sledovat na webu <https://zsnechanice.rajce.idnes.cz/Rekonstrukce>.

Co se bude dít dále? V příštích měsících by mělo dojít nejprve k položení stropních panelů na nově zpevněné zdi, následně k výstavbě zdí ve 2. NP a poté k opětovnému zastřešení celé budovy, včetně vytvoření 5 nových podkrovních učeben. K dokončení díla by mělo dojít nejpozději v dubnu roku 2020.

Pevně věříme, že nový školní rok 2019/20 zahájíme v našem domovském prostředí a že od 2. pololetí

začneme využívat také nově vzniklé učebny v podkroví.

Petr Soukal
zástupce ředitelky školy pro 2. st.

▪ V březnu začaly bourací práce na škole. Foto: Petr Soukal

Les, nebo chrám?

Jsem v lese. Ticho, teplé vlhko a první sluneční paprsky prodírající se větvemi stromů. Snad jen kostel může mít atmosféru takového klidu a pokory. Les ale pulzuje životem. Na tváři pohoda vykouzlí úsměv, ačkoliv je teprve chvíle po svítání. Všechny křivdy světa jakoby odvané lehký vonavý vánek, který se prodral mlázím až k vám. Máte pocit, že všechno živé se právě probouzí tam, kde vaše nohy tiše promáčknou stopu do jehličí a ta

se vzápětí zacelí, jako když do vlažného pudinku uděláte lžící pomíjejší brázdu.

Každý rok chodím na ta samá místa a na ten samý okruh. A každý rok mě stále les překvapuje něčím novým. Čerstvými polomy, novými hromadami ledabyle naskládaného chrástí, neprůchodnými křovisky, kde ještě vloni bylo jen pár pružných proutků, vyjetými koleje traktorů v místech, kde není žádná přístupová

cesta, novými mechovými ostrůvky, kde s nadějí hledám lesknoucí se vlhké kloboučky hub.

Ranní les je jako chrám. Majestátní a současně uklidňující. S vysokou klenbou stromů, jejichž ohýbající se špičky připomínají zvony vysoko ve věžích. Světlejší smrky, tmavé borovice a modříny se střídají. Listy dubů, buků a habrů se třpytí rosou. Slyšíte tóny varhan, na které hrají kukačky, datlové a sojky. Chvilky absolutního

ticha jsou balzámem a vy si pomyslete, že začátek dne strávený v ranním lese je nad všechny krásy světa.

Jen doufám, že oranžová znamení na stromech neznamenaají konec těchto živých zvonic a že se majitelé s péčí dobrého hospodáře postarají o nové výsadby a les bude dále sloužit jako místo klidu, odpočinku a rozjímání. Tak jako rozlehlý chrám.

Blanka Macháčková

Oldies párty přilákala spoustu tanečníků

Hněvčevs - Se setměním se 13. dubna ve velkých tmavých oknech sportovní haly objevily jasně modré, červené a zelené záblesky. Když jste přišli blíže, uslyšeli jste už venku střípky velmi známých melodii. Nakonec jste vstoupili dovnitř a spatřili usměvavé návštěvníky Oldies párty. Tentokrát hudbu vybíral a připravil DJ Laaw a DJ Pavel Ferbas. Pod kouřovou clonou laserových světýlek se rozvínila těla několika generací. Každý si našel své oblíbené rytmy rocku, popu, repu aj. Slyšeli jsme písně našich i zahraničních interpretů nejvíce z 80. a 90. let. Zazněli např. Queen, Guns N. Roses, Judas Priest, U2, Deep Purple, Nirvana, AC/DC, Metallica, Europe, Alphaville, Rammstein, Bon Jovi,

Opus, Bryan Adams, Michael Jackson, Blondie, K. Gott, H. Vondráčková, H. Zagorová, M. David, Wahnout, Skwor, Kabát, Turbo, Team, Lucie atd. Nechyběla ani oblíbená show Tomáše Trejbalu v podání tří barmanů. Jejich míchané nápoje vypadaly opravdu úchvatně a samozřejmě i tak chutnaly. Navíc byly vstupenky slosovatelné. Hrál se právě o skvosty alkoholické i nealkoholické. Byla radost sledovat létající brčka, naplněné šejkry a barevné přechody koktejlů. Tančilo se až do časných ranních hodin, málokdo vydržel jen sedět. Plný parket toho byl důkazem. Kulturní akce se vydařila, děkujeme pořadatelům a těšíme se na ni opět na podzim.

Blanka Domkářová

▪ Barmanská show slavila na Oldies párty velký úspěch.
Foto: Vladimír Beran

Zabijačkové hody jsou u nás už tradicí

Sadová - Začátek roku u nás spojujeme se zabijačkovými hody. Letos v sobotu 19. ledna od 10 hodin. Pro návštěvníky bylo jako vždy připraveno velice pestré občerstvení (zabijačkový guláš, polévka s játrovou zavářkou, ovar, jitrnice, kroupy a v závěru i teplé škvarky). I letos byla hojná účast v počtu cca 130 našich spoluobčanů, kteří dostali chuť na dnes již mnohdy zapome-

nuté dobroty spojené s domácími zabijačkami. Hosté si po celý den mohli pochutnávat na občerstvení ve vyhříváných stanech. Počasí nám letos přálo, a tak nezbyvá než poděkovat všem hostům, kteří nás přišli podpořit a ochutnat dobroty, ale také všem, kteří nám pomohli v přípravou a po celý den zajišťovali vynikající gastronomický servis pro naše hosty.

Letos jsme obnovili tradici a v sobotu 6. dubna jsme vyhlásili veřejnou brigádu na úklid obce. Musíme podotknout, že nás velice mile překvapila hojná účast našich občanů, kteří se s radostí zapojili do sběru odpadků a úklidu dřevin na našem katastru obce. Nikdo by nevěřil, co je možné sesbírat po příkopech podél silnic, na parkovišti u Kanonýra Jabůrka a v neposlední

řadě na našem vlakovém nádraží. Na všech těchto místech, kde občané nejen z naší, ale i z okolních obcí čekají na vlak nebo na autobus, jsou odpadkové koše. Apeluji na všechny občany, zkusme se prosím zamyslet a pojďme si udržet nejenom naši obec, ale i Vaše obce v čistotě. Všem se bude určitě žít a dýchat lépe.

Dušan Jedlička

Vítání jara v nejmenší obci mikroregionu

Pšánky - 6. dubna proběhl ve Pšánkách první ročník Vítání jara, kterého se účastnilo na dvacet dětí spolu se svými rodiči a příbuznými. Společně jsme se v jarních kostýmech prošli do Petrovic a Petroviček. S těmi nejmenšími nám pomohl kozel Matěj. Při návratu jsme uvítali jaro zapálením Morany a jejím vhozením do Bašnického potoka. Celá akce pokračovala v Hostinci U Růžky ve Pšánkách, kde si mohli všichni účast-

níci opět špekáčky a ochutnat most z Petroviček. Pro děti byl nachystaný kulturní program: divadelní představení, dílničky jarních výrobků a hry, nechybělo ani malování na obličej. Malí účastníci spokojeně odcházeli s mnoha svými výtvy. Pro dospělé večer pokračovala zábava s hudebním doprovodem. Doufáme, že se všem účastníkům akce líbila a budeme se těšit v příštím roce!

Radka Kubečková

■ Na vítání jara nechyběly ani krásné kostýmy. Foto: Radka Kubečková

Uklízíme Česko

Uklidme svět Uklidme Česko

Kunčice - Poslední březnovou nedělí se sešli naši občané na akci "Uklidme Kunčice", která se konala v rámci celorepublikového úklidu "Uklidme Česko". Akce se pořádají každoročně na jaře a na podzim a zapojit se může kdokoli. Cílem těchto akcí je zamezit černým skládkám a vyčistit přírodu.

Zejména v okrajových částech obce Kunčice a podél řeky se podařilo sesbírat celkem 220 kg odpadu. Po skončení akce jsme společně u Jedničky opekli buřty. Na to, kolik se podařilo sesbírat odpadu v rámci celé republiky, se můžete podívat na www.uklidmecsko.cz.

Lucie Tomášková

■ Úklid v Kunčicích jsme zakončili opékáním buřtů. Foto: Lucie Tomášková

Když se kácí les, nemusí létat třísky

Radostov - V obci proběhla brigáda na obnovu obecního lesa postiženého kůrovcovou kalamitou. Účast Radostovských byla hojná. Brigády se zúčastnila téměř třetina občanů napříč všemi generacemi, od dědečků až po vnučata. Jak se zpívá v jedné

písni: "Po práci legraci", tak i u nás se našla při opékání párků chvilka na kus řeči. Při takové sešlosti se probíralo mnoho témat. Všem, kteří přiložili ruku k dílu, děkujeme

Zdeněk Pečenka

■ Hojná účast byla pro organizátory překvapením. Foto: Eva Vašáková

■ Brigádníci se sešli napříč generacemi. Foto: Eva Vašáková

Tak trochu jiná knihovna

Mokrovousy - budova obecního úřadu prošla za poslední roky rozsáhlou rekonstrukcí. Nová střecha, okna, fasáda, sociální zařízení, zasedací místnost, kanceláře.... Na knihovnu se při plánování trochu zapomínalo, krčila se v nedůstojných prostorech společně s kuchyňkou a malým skladem. I ta si zasloužila nové prostory, které se nabízely v místnosti původní klubovny a později archivu. Když se místnost vy-

klidila (archiv jsme přestěhovali do původních prostor knihovny), tak jsme si moc neuměli představit, jak bude zaplněná těmi našimi čtyřmi regály (z toho třemi regály plnými knížek z výměnných souborů z Hradce Králové). Zela by prázdnotou.... S tím bychom si sami neporadili, na každou práci je třeba odborníka. Co jsme si přáli? Vytvořit místo, kde si budou moci návštěvníci knihovny nejen půjčit knížku, ale

také posedět, odpočinout si, relaxovat, poklábosit. Cílovou skupinou byli dospělí a senioři. Naším přáním bylo využívat prostory i na jiná setkání. A jak ta naše knihovna měla vypadat? Zadáni bylo prosté – nic moderního, tak trochu návrat do minulosti. Není třeba vše řešit v moderním stylu. Vrátili jsme se až do doby hraběte Harracha, myslím, že by se u nás cítil dobře. Slavnostní otevření knihovny 15. dubna přilákalo

mnoho občanů, a to i z okolních obcí. Nabídl jsme jim nejen pravidelné půjčení knih, ale i časopisů, posezení nad šálkem kávy či dobrého čaje. Malou ochutnávkou, jak to v mokrovouské knihovně vypadá, nabízí fotografie. Ale tu pravou atmosféru zažijete, až když ji navštívíte. Otevřeno máme každé pondělí od 17 do 19 hodin. Srdečně vás zveme.

Jana Pečenková

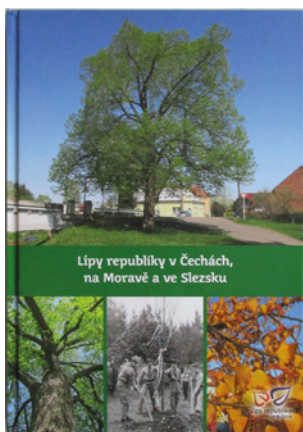

■ Nová knihovna láká k příjemnému posezení. Foto: Pavel Pečenka

■ Slavnostní otevření 15. dubna přilákalo mnoho návštěvníků. Foto: Pavel Pečenka

Inventarizace památných lip

Dohalice - V rámci oslav 100 let konce války a vyhlášení republiky spustila skupina nadšenců webový projekt mající za cíl zachránit poselství jubilejních lip republiky, které připomínají důležité milníky v našich dějinách. Tyto pamětní stromy oslavují vznik našeho státu a podporují naši národní hrdost a svobodu. Sazení stromů při významných událostech má u nás dlouhou a silnou tradici. Těchto jubilejních stromů bychom si měli neobyčejně považovat a zajistit jim

ochranu a nerušený růst, aby mohly být jedinečnými a dominantními prvky našich sídel. Prostřednictvím Národního památkového ústavu (regionální pracoviště Jaroměř) jsme se do tohoto projektu přihlásili. Příslušnou dokumentaci o našich dvou lípách „U Iva“, naproti bývalému hostinci U Růžičků, jsme zaslali do Národního památkového ústavu, regionální pracoviště Jaroměř. Díky našim kronikářům máme dokonale popsáno vysazení dvou lip republiky dne 3. 11. 1918 na slavnosti ke vzniku republiky. Obecně prospěšná společnost agentura Koniklec Praha byla partnerem tohoto projektu a její zásluhou byla na konci roku pokřtěna kniha „Lípy republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“. Snad díky dokonale uchované fotodokumentaci a popisu slavnosti v pamětní knize Sokola v Dohalicích se naše lípy prosadily v silné konkurenci stovek lip a v knize jim patří, v oddíle Královéhradecký kraj, dvoustrana spolu s dalšími třemi. Pro úplnost je z našeho kraje ještě Masarykova lípa v Novém Městě nad Metují, Lípa svobody

u hřbitova v Markvarticích a Lípa svobody ve Svatojánském Újezdě.

Kromě celorepublikové knihy vydalo každé regionální pracoviště svoji knihu památných lip. Provedla se tímto způsobem inventarizace

lip vysazených na počest vzniku republiky a lip vysazených k různým výročím, např. 50 let od vzniku republiky.

Jaroslav Fejfar

■ V knize najdete i dvoustranu z Dohalic. Foto: Jaroslav Fejfar

Letošní masopust se vydařil

Stěžery - Tradice našich masopustů, která byla zahájena před dvěma lety, našla pokračování v masopustu konaném v sobotu 16. února 2019. Zásahu na dobré náladě měly nejen akční maskary, ale také organizátoři, ostatní účastníci a nemalou měrou přispělo i krásné počasí. Odhadujeme, že se slavnosti zúčastnilo více než 600 návštěvníků. Jak jsme se dobře pobavili, můžete vidět na přiložených fotografiích.

Zajímavostí pro občany Mikroregionu Nechanicko může být naše nové meziobecní přátelství s občany z Vepříkova – Vesnice roku

kraje Vysočina 2018. S nimi jsme se spřátelili při celostátním vyhlášení soutěže v Luhačovicích a při návštěvě našich občanů v prosinci 2018 v jejich obci. Za zmíněnou návštěvu masopustu vystoupil pan Jaroslav Stehno a převlečený za družstevnici přednesl vtipnou básničku. Přátelé z Vepříkova pro nás dále připravili zastavení průvodu, kde nám předvedli jejich pojetí masopustní zábavy. Nechyběly necky, kalafuna (krupice), zvonky a palice na opravdovou „zabíjačku“! Na ochutnání přivezli výborné domácí masopustní pochoutky.

Dagmar Smetiprachová, starostka

■ Více než 600 návštěvníků se zúčastnilo třetího masopustního veselí ve Stěžerách. Foto: Petra Kopecká

■ K masopustní zábavě patří i představení s medvědem. Foto: Petra Kopecká

VI. ročník Stěžerské básničky

Stěžery - ve čtvrtek 11. dubna 2019 se děti z osmi mateřských škol utkaly o nejlepší přednes vybraných básní.

V jednotlivých školkách probíhala předkola, ze kterých byli vybráni zástupci do recitační soutěže. Zapojili se i rodiče, kteří se svými ratolestmi procvičovali zvolenou básničku.

Soutěžilo se ve dvou věkových kategoriích, a to do pěti a nad pět let, vždy z každé školky čtyři dětští recitátoři. V porotě zasedli zástupci OÚ Stěžery, základní školy, místní knihovny a Mikroregionu Nechanicko.

Porota vyslechla recitaci od dětí z MŠ Libčany, Mžany, Nechanice, Probluz, Stěžery Stračov, Těchlovice, Třesovice. Hodnotila se znalost textu, přednes, výslovnost, celkové vystupování.

Členové poroty měli velmi těžký úkol vybrat nejlepší recitátory,

všechny děti byly báječné a úroveň byla vysoká. Všechny si za svůj výkon odnesly medaile ve tvaru ptáčka a diplom. Nejlepší dostali knihu.

Mladší kategorie:

Ricco Mateo Jahodka - MŠ Těchlovice
báseň Včelíčková hymna
Veronika Jarošová - MŠ Nechanice
báseň Princezna
Petr Žďárský - MŠ Stěžery
báseň Halí, belí

Starší kategorie:

Elen Bezvodová - MŠ Libčany
báseň Jak šli bratři pro kládu
Klára Charvátová - MŠ Stračov
báseň Učitelky

Děkujeme všem pedagogům za pečlivou přípravu, příjemnou atmosféru a vzájemnou podporu. Děkujeme za finanční podporu OÚ Stěžery a Mikroregionu Nechanicko.

Iva Špráchalová

■ Vítězové mladší kategorie. Foto: Irena Nováčková

KVĚTEN 2019	8.-.12. 5.		Květiny z časů královny Viktorie - výstava.	zámek Hrádek
	11. 5.	8:00	Nohejbalový turnaj trojic. Bližší informace Dušan Jedlička (telefon - 734 407 001).	Sadová
	11. 5.	10:00	Mikroregionem Nechanicko na kolech.	Nechanicko
	17. 5.	20:00	Sousedské pouťové posezení. Hostinec U Hysků.	Těchlovice
	18. 5.	7:00	Rybářské závody. Účastníci se mohou hlásit na telefonu 734578500.	Pšánky
	19. 5.	7:00	Dětské rybářské závody. Účastníci se mohou hlásit na telefonu 734578500.	Pšánky
	19. 5.	10:00	Svatební den na zámku - prezentační den.	zámek Hrádek
	23. 5.	17:00	Přednáška Emoce u dětí. Přednášející Mgr. Michal Klapal. V Centru volného času. Vstup zdarma.	Kunčice
	25. 5.	13:00	Dětský den v areálu ZŠ a MŠ.	Mžany
	25. 5.	21:30	Letní kino - Bohemian Rhapsody. V areálu cvičiště Probluz.	Probluz
	30. 5.	18:00	Zlatovláška - hudební představení dětí ze ZŠ a MŠ Mžany. Vstup volný.	Hněvčeves
ČERVEN 2019	1. 6.	7:00	Dětské rybářské závody.	Sadová
	1. 6.	8:00	Turnaj v malé kopané. Na hřišti.	Těchlovice
	1. 6.	14:00	Dětský den. Od 18:00 sousedské posezení s kapelou Bylo nás Pět.	Sadová
	1. 6.	17:00	Grilované makrely.	Mokrovousy
	6.-.9. 6.		Hudební festival Romantický Hrádek.	zámek Hrádek
	8. 6.	13:30	Nechanická šlápota - začátek u kulturního domu. Budou připraveny dvě trasy s několika stanovišti. Startovné zdarma, občerstvení zajištěno.	Nechanice
	8. 6.	15:00	Dětský den. Vystoupí dětská interaktivní skupina Komix - Z pohádky do muzikálu a zase zpátky.	Lodín
	9. 6.	13:00	Den archivů - na obecním úřadě k nahlédnutí historické i současné kroniky.	Těchlovice
	9. 6.	18:00	Koncert pěveckého sboru Kaštánek. V Pivovaru Lindr Mžany.	Mžany
	13. 6.	17:00	Přednáška Digitální technologie a výchova. Přednášející Mgr. Michal Klapal. V Centru volného času. Vstup zdarma.	Kunčice
	14. 6.	16:00	Malování na kameny - připojujeme se k tradiční benefiční akci Oblastní charity Hradec Králové. Omalované kamínky budou k prodeji 26. a 27. 6. v rámci Mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů v HK v Žižkovských sadech. Výtěžek je určený pro ranou péči Sluníčko	Mokrovousy
	15. 6.		Stěžerská oslava výročí 790 let od první písemné zmínky - u požární nádrže ve Stěžírkách.	Stěžírky
	21. 6.		Kino na kolečkách - Bohemian Rhapsody. Na fotbalovém hřišti.	Stěžery
	22. 6.	9:00	Oslavy dohalické školní tradice.	Dohalice
	22. 6.	13:00	Oslavy 650 let od první písemné zmínky.	Sovědice
	22. 6.		32. ročník volejbalového turnaje družstev.	Stěžery
	29. 6.	8:00	Raaltrans cup - 17. ročník turnaje v malé kopané.	Dohalice
	29. 6.	9:00	Medové slavnosti Hrádek.	zámek Hrádek
	29. 6.	14:00	Dětský den. Tentokrát ve sportovním duchu. Slavnostní otevření všesportovního hřiště.	Mokrovousy
ČERVENEC SRPEN 2019	5. 7.		Kino na kolečkách - na hasičské louce, film bude upřesněn.	Lodín
	6. 7.	13:00	Lodínská pouť. Kolotoče, houpačky, labuť, program pro děti (kouzelník), dechová hudba Javorka, country skupina Pěna. Od 20:00 Fénix, od 22:00 Atlantis.	Lodín
	19. 7.		Letní kino.	Stračov
	20. 7.		Pouťová zábava a sraz rodáků.	Stračov
	20.-.21. 7.		Zámecké slavnosti.	zámek Hrádek
	26. 7.		Letní kino - Ženy v běhu. V areálu místního koupaliště.	Mokrovousy
	27. 7.		Letní kino - film bude upřesněn.	Třesovice
	3. 8.	16:00	Letní výstava morčat.	Stěžery
	10. 8.	12:00	Neckláda.	Sadová
	10. 8.	16:00	Dechovka - Hudba města Hradce Králové.	Sadová
	17. 8.	19:00	Swingový večer. U kiosku letního občerstvení.	Mokrovousy
	17.-.18. 8.		Zámecké slavnosti.	zámek Hrádek
	18. 8.		Kino na kolečkách - Ženy v běhu - promítání u nové knihovny v Hříbsku.	Hříbsko
	25. 8.	9:30	22. ročník soutěže O pohár starosty obce Pšánky. Bližší informace: Václav Zubr, tel. 777 018 630, sdh.psanky@seznam.cz.	Pšánky
	25. 8.	14:00	Dětský den a posvícenská zábava.	Sovědice
	30. 8.		Kino na kolečkách - Když draka bolí hlava - promítání na fotbalovém hřišti.	Stěžery
	31. 8.	17:00	Grilované makrely.	Mokrovousy

3. ROČNÍK VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ A NEZISKOVÉ AKCE

MEDOVÉ SLAVNOSTI NA HRÁDKU U NECHANIC

VĚNOVANÉ PAMÁTKE VČELAŘE JAROSLAVA TESAŘE

V SOBOTU 29. ČERVNA 2019 OD 9:00 DO 17:00 HOD.

Oslavte sladce svůj první prázdninový den na nádvoří zámku Hrádek u Nechanic, kde poznáte, jak chutná pravý český med a zabavíte se u toho Vy a Vaše rodina

Připravili jsme pro Vás:

- medovou snídani od 9:00 do 11:00 hod.
- medové i gastronomické speciality a možnosti použití medu v kuchyni
- soutěž o nejlepší med a medovinu včetně ochutnávky s možností nákupu
- živé ukázky včel a vytáčení medu, naučíme Vás, jak poznat kvalitní med
- ukázky ochrany lesa PEFC a význam včel pro opylování krajiny
- prezentace myslivosti, chovatelství a pěstitelství v Královéhradeckém kraji
- prezentace regionálních potravin a řemeslné výroby
- vystoupení dětských souborů MŠ Osice a MC Nechanice

Zábava pro dospělé: ochutnávka nejlepšího medu a medoviny, ukázka živých včel a vytáčení medu bez strachu ze žihadla. Gastronomické speciality: medové pivo, medová zmrzlina, krkovic na medu a mnoho dalších specialit. Živá hudba, příjemné posezení, poznání historie, regionálních výrobců a pěstitelů a významu včelařství. Na závěr akce vystoupí královéhradecká folková skupina Kantoň.

Zábava pro děti: hravou formou poznání ochrany lesa a přírody. Živá včelí stezka s úkoly a dětskou dílničkou. Sokolníci, králíci hop, psi agility, zvířata z našich dvorů ČSCH Smidary.

Speciální hosté akce: hrabě Harrach, paní hraběnka se zámeckou družinou a fláňetář.

Parkoviště k dispozici.

Více informací o akci najdete na stránkách www.medoveslavnosti.cz

Vstupné: 40 Kč pro děti i dospělé. Pro děti do 7 let vstup zdarma.

Hlavní pořadatel: Základní organizace ČSV Nechanice.

Sponzoři:

Školní družina při ZŠ a MŠ Nechanice
pořádá letní příměstský tábor
- s tématem -

POPLETENÉ POHÁDKY

Kdy?
1. až 12. července 2019
(mimo 5.7.)

Kde?
Ve školní družině v
Nechanicích

Pro koho?
Pro děti od 5 let po pát'áky

Přihlášku a informace najdete
na webových stránkách školy,
na tel. čísle 608 845 820

nebo

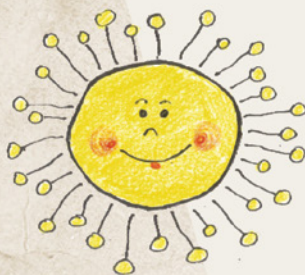
na emailu:

tluchorova@zsnechanice.cz

Obec Dohalice, Základní škola Dohalice, TJ Sokol Dohalice
a SoDo Dohalice si Vás dovoluují srdečně pozvat na

OSLAVY DOHALICKÉ ŠKOLNÍ TRADICE od roku 1788

Dne 22. 6. 2019

DOPOLEDNÍ PROGRAM ve škole a jejím
okolí od 9:00 do 13:00 hodin:

- první zvonění
- mše svatá v kostele Sv. Jana Křtitele
- setkání absolventů
- slavnostní otevření venkovní učebny
- přednáška o historii školy
- výstava dobových fotografií
- prohlídka školy
- výstava výtvarných prací žáků školy
- ocenění úspěšných absolventů
- uctění památky bývalých učitelů

ODPOLEDNÍ PROGRAM na hřišti
TJ SOKOL DOHALICE od 14:00
do pozdních nočních hodin:

- vystoupení žáků ZŠ Dohalice
- pěvecký sbor Kaštánek
- dechová hudba Opočenka
- Berdychův gang
- EM-BAND Jardy Müllnera
- večerní zábava se skupinou OSAKA pro všechny poškoťáky

Během odpoledne
DOPROVODNÝ PROGRAM
pro děti, ŠKOLNÍ JARMARK.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Výlov nádrže po třiceti letech

Boharyně – letos se v obci bude realizovat odbahnění vodní nádrže. Nádrž slouží jednak k akumulaci vody pro případ nutnosti hašení požáru, jednak je využívána členy Českého rybářského svazu ke sportovnímu rybaření.

V nádrži je akumulována voda o celkovém objemu cca 4232 m³. Úroveň hladiny je udržována na nad-

mořské výšce 223,62 m n. m. Hladina vodní plochy je regulována pomocí stavidel ručně ovládaných, a to jak na přítoku, tak i na výtoku. Na vyčištění vodní nádrže a opravu břehového hráze obec podala v letošním roce žádost o dotaci z programu POV Královéhradeckého kraje.

V rámci přípravných prací byla v sobotu 6. dubna 2019 nádrž vypu-

štěna a uskutečnil se její výlov. Podle přítomných pamětníků to bylo po více jak 30 letech. Vše probíhalo za přítomnosti představitelů rybářského svazu se sídlem v Nechanicích a jeho členů. Nezbytnou pomoc včetně techniky poskytli členové SDH Boharyně. Vylovených ryb sice moc nebylo (rybáři se zřejmě v minulosti zdatně činili), zato některé „kousky“ byly vskutku

výstavní, což dokumentuje přiložené foto.

Obec Boharyně plánuje od roku 2020 vyjmutí této nádrže z rybářského revíru a následné převzetí do své správy. Cílem je, aby úsilí a investice vynaložené obcí a občany do údržby této vodní plochy využívali především občané obce.

Vítězslav Havlíček

■ Výlov rybníka přilákal spoustu diváků. Foto: Vítězslav Havlíček

■ Největším úlovkem byl tolstolobík [váha cca 25 kg]. Foto: Vítězslav Havlíček

V Klenici se dralo peří

Klenice - Čas letí jako bláznivý, zpívá se v jedné písni od Karla Gotta.

Rozhodla jsem se pozvat ženy z Klenic a svoje kamarádky, abychom si společně zavzpomínaly na staré časy. Všem ženám jsem připravila starodávnou, vyšívanou halenku, zástěrku a nechyběl ani šátek, bez kterého se tehdejší žena neobešla.

Vyrůstala jsem na hájence v Chříbech, kde můj otec působil jako lesní inženýr, tak jsem k přírodě měla velmi blízko.

Život šel dál a já jsem se téměř po 30 letech přestěhovala do velkoměsta do obce, která nese název Klenice. Protože u domu je velká zahrada, tak jsme ji

museli nějak využít a začali mimo jiné chovat i husy. Byla jsem na ně zvyklá z dětství. Dodnes ráda vzpomínám na ty krásně strávené večery při draní peří, které se pořádaly u mojí babičky. Kolem stolu seděly ženy, věnovaly se práci a u toho si povídaly. Rozebíraly svá trápení i radosti, probíraly, kdo se kdy narodil, oženil, vdal či umřel. To jsem já jako malé dítě strašně ráda poslouchala. Odrané peří si každá dávala na svoji hromádku na stole, a když toho bylo víc, dávalo se to do čistého starého polštáře. Pápěrky se házely na zem. Nesmělo se kýchnout, bouchnout dveřmi... Tímto způsobem se vystřídal všechna stavení, kde se chovaly husy.

Práce se zakončily „dodýrkama“, kde se všichni sešli, včetně dětí, napekly se koláče a jiné dobroty, slané i sladké, a nechyběl ani dobrý mok...

S klenickými ženami jsme se sešly podobně. Povídky jsme si, v krbových kamnech praskal oheň a bylo nám opravdu krásně. Ženy si zkusily výrobu mašlovaček, na které jsem měla připravena ta správná pírká. Také jsem jim ukázala kosinky (konec husího křídla), které já používám dodnes na smetání včelíček. Jsem totiž chovatelka včel.

Nakonec nechybělo ani občerstvení. Měla jsem připravenou bábovku a bramboračku. Ostatní přinesly rohlíčky, jahodové řezy, sušené ovoce

a brynzovník, který se náramně hodil k bramborové polévce.

Užily jsme si opravdu krásný den a já bych chtěla závěrem poděkovat hlavně naší nejstarší občance Klenic, Mařence Zamhouřilové, sousedce Marušce Kráčmarové a mým drahým kamarádkám z Hradce Králové, Zdeničce Kudrnáčové, MUDr. Madle Náhlavské a milé fotografce Jitce Prausové, že přijaly mé pozvání. Myslím, že to není poslední akce. Jak jsem již psala na začátku, čas letí jako bláznivý, tak bychom si měli najít čas na setkávání s přáteli a milými lidmi, protože nikdy nevíme, kdy přijde ten den poslední...

Lubica Gembalová

■ Draní se neobešlo bez stylového oblečení. Foto: Jitka Prausová

■ Takhle to nejspíš v chaloupkách při draní peří vypadalo i před lety. Foto: Jitka Prausová

Cantus Feminae koncertoval v Izraeli

■ The Jordan Valley Music Center. Foto: archiv sboru

Nechanice - Když v říjnu 2018 ženský komorní sbor Cantus feminae Nechanice obdržel nabídku zúčastnit se mezinárodního festivalu pěveckých sborů „The Sea of Galilee Choir Festival“ v Izraeli, bylo to určitě překvapení. Ne menší, než bylo souhlasné stanovisko zpěvaček na následující zkoušce. A tak začala perná příprava nejen pěvecká, ale také především ekonomická. Jsme však všichni pracovití, a tak jsme mohli ve středu 23. 1. 2019 večer nastoupit do autobusu směřujícího na letiště Václava Havla a s trochou neklidu očekávat časy následující. Trochu delší, ale klidné odbavení, nástup do letadla a vzlet směr Izrael.

Přilet do Tel Avivu v brzkých ranních hodinách byl poznamenán samozřejmě únavou z nevyspání. Ale po vyzvednutí zavazadel a získání modré kartičky vstupu na území

„Svaté země“ na nás už čekal nejen krásný jarní den, ale také autobus s průvodcem Rijadem, jehož čeština se vyrovnala té naší. Rijad studoval v Praze a díky jeho úžasným znalostem nás vlastně v rámci pobytu seznamoval s Novým i Starým zákonem, složitou historií i současností Izraele. Je to zkrátka člověk znalý a oddaný Svaté zemi.

Vyjeli jsme směr Haifa, kde byla zastávka v kostele Stela Maris. Všichni uvítali také pěknou kavárnu hned vedle. Výborná káva přispěla k dobré náladě. Nevynechali jsme návštěvu překrásné Bahajské zahrady.

Pokračovali jsme směr Nazaret, navštívili kostel Zvěstování Panny Marie, Františkánský klášter, kostel Sv. Josefa. Vše bylo spojeno s úžasným výkladem našeho průvodce.

Následně jsme zamířili k hoste-

lu „Poria“, kde jsme měli zajištěné ubytování. Ještě též večer nás čekalo první vystoupení na zahajovacím koncertu v hudebním sále „Kibutz Kinneret Hall“. Přes únavu jsme se uvedli skvělým způsobem, jak jsme usoudili z ohlasu plného sálu. Kolem půlnoci jsme usnuli spánkem spravedlivých.

Následující den pokračoval festivalový koloběh. Dopolední rychlá zkouška a odjezd do „The Jordan Valley Music Center“ k dalšímu koncertu. Prezентujeme se českou tvorbou (J. C. Vodňanský, A. Dvořák, P. Semerák) a českou lidovou písní. Klavírní i houslový doprovod podpořil skvělý zvuk sboru a sklídili jsme potlesk ve stoje čili „standing ovation“. Po koncertě jsme měli chvíli k návštěvě „Yardenitu“ – místu křtu v řece Jordán. Odpoledne jsme využili pozvání k návštěvě koncertu sboru Li-Ron Choir v Kibutzu Afikim.

Sbor patří mezi přední izraelské dívčí sbory a svým repertoárem a celou realizací nás o tom určitě přesvědčil. Byli jsme nadšení. To však nebyl ani pro nás konec festivalového dne. Po večeri ještě následoval velký koncert v „Theater hall Kibutz Afikim“. Po sborech z Izraele a sboru gruzínském vystupujeme ve finále my, opět s velikým ohlasem.

Následoval krásný sobotní den a odjezd na další dopolední koncert, tentokrát v kulturním stánku „Beit Gabriel“. Po našem vystoupení sklízíme opět blahopřání ke skvělému výkonu označenému jako „andělské zpívání“. Ptali se nás také, zda jsme z Prahy. Ne, ne, my jsme z Nechanice!

Po příjezdu do hotelu jsme se vyfotili na terase hotelu s Golanskými výšinami nad Galilejským jezerem v pozadí, zazpívali jsme si naši hymnu a šli jsme odpočívat. V podvečer odjíždíme na závěrečný festivalový koncert. Byl věnován zahraničním hostům. Pro plný sál sboristů z Izraele zpívá sbor z Litvy, sbor z Gruzie a na závěr Cantus feminae. Je to pro nás čest a těší nás opět velký a hlasitý ohlas posluchačů. Poslední píseň – na pódiu Češky, Gruzínky a Litevci a všichni s plným sálem zpíváme izraelskou píseň „Sheleg al Yiri“. Byl to veliký a silný zážitek.

Je neděle, poslední snídaně v hostelu, poslední zazpívání pro organizátora a prezidenta festivalu Danyho Amita. Slyšíme od něj nejen chválu na kvalitu sborového zpívání, ale také pozvání na další festivaly v Galilei nejen pro nás, ale další české sbory. Rádi budeme toto pozvání

doma šířit. Poslední foto a celé přátelské setkání je uzavřeno. Tak snad zase někdy.

Odjíždíme. Je krásné počasí, teplo, nad jezerem opar, takže viditelnost na Golanské výšiny není nejlepší. Máme opět průvodce Rijada. Jedeme na sever přes město Tiberias, nechybí ani krátký výlet lodí po Galilejském jezeře. Velice nás překvapila posádka lodí, po nástupu začala hrát naše hymna. Všichni jsme se přidali a zpívali. Pak následoval kolový tanec, který nás námořník naučil.

Následoval společný oběd v místní restauraci. Jak jinak než St. Peter's Fish. Jídlo bylo dobré, obsluha příjemná. Zanedlouho jsme vyrazili směr Jericho a Jeruzalém, podél západního břehu řeky Jordán.

Jericho je jedno z nejstarších měst na světě z období 9000 let před n. l. Okolí je velmi chudé. Viděli jsme také Horu pokušení. Pod ní byl obchod s kosmetikou se solí z Mrtvého moře a bazar. Hora pokušení zabrala, všichni nakoupili jak v bazaru, tak v kosmetice. Projíždíme Judskou pouští, je plná slamů beduinů. Pro nás je to obraz krajiny chudoby.

Jeruzalém – krásná historie a památky, úžasná atmosféra. Kráčíme ulicí Via Dolorosa, 14 zastavení ukřižování Ježíše Krista. Chrám Božího hrobu. Procházíme trochu rychleji, čas se nám krátí. Nakonec celí unavení jsme dojeli ke Zdi nářků. Kdo chtěl, mohl si vložit své přání.

Jeruzalém je také město, kde se zpracovávají diamanty. Jedno zastavení tak bylo i v klenotnictví, kde nás provázela Slovenka Erika a mohly jsme si vyzkoušet vystavené exponáty. Pro dámy zážitek. Všem by moc slušely.

Před půlnocí nás průvodce Rijad doprovází na letiště v Tel Avivu. Díky němu jsme viděli maximum možného a dozvěděli jsme se o Izraeli opravdu hodně. Rozloučili jsme se a před námi bylo pouze čekání na ranní odlet. Na letišti nám to docela uběhlo, prohlédli jsme si místní občůdky, dali jsme si kávu nebo čaj, něco málo k snědku, někdo krátce spasal.

Je 28. 1. 2019 a my odlétáme ze Svaté země. Bylo to vše velmi zajímavé a poučné. Z hlediska hudebního pro sbor velmi úspěšné a povzbuzující k další společné sborové práci. Silný zážitek.

Děkujeme také všem donátorům a městu Nechanice za finanční podporu.

Petr Semerák, Dana Novotná

■ V pozadí Galilejské moře a Golanské výšiny. Foto: archiv sboru

Medové slavnosti už potřetí

Rádi bychom Vás pozvali na třetí ročník neziskové a veřejně prospěšné akce Medové slavnosti, které se uskuteční na státním zámku Hrádek u Nechanic.

Akce bude probíhat 29. června 2019 od 9h do 17h. Akce je nezisková a veřejně prospěšná, za-

měřená na osvětu medu a včelích produktů. Během celého dne je pro Vás připraven bohatý program propojený se živou včelnicí a medárnou a také apiterapeutickou poradnou, ochutnávkou medů a medovin a medovou snídaní. Nebudou chybět gastronomické speciality z medu jako jsou medová zmrzlina,

klobásky na medu, medové palačinky a čerstvé medové pivo a další dobroty. Pro děti jsou připravené ukázky vystoupení zvířat z našich dvorů, divokého ptactva a také včelařské živé pásmo a dětské včelí dílničky s odměnou pro každé dítě. V průběhu akce Vás bude doprovázet dobová kapela Bohemian Bards,

ukázky řemeslné výroby a zámeckým nádvořím Vás provede hrabě Harrach s paní hraběnkou a zámeckou družinou. Závěr akce bude zakončen koncertem kapely Kantoři. Podrobné informace o akci naleznete na straně 12.

*Těší se na Vás včelaři
ZO ČSV Nechanice*

Bublinka aneb A ted' to prasklo!

Nechanice - 24. března 2019 jsem zhlédla v místním kulturním domě premiéru divadelního představení Bublinka, které nastudovali členové Nechanického ochotnického spolku pod vedením Zuzany Kramářové. NOS a jeho představení sleduji pravidelně a vždy odcházím s pocitem, že nechaničtí ochotníci odvedli dobrou ochotnickou práci. Ale tentokrát nikoliv. Bublinka ochotnictví praskla a diváci byli svědky skvělého divadla! Od začátku až do konce. Počínaje výpravou, kostýmy, líčením, kulisami, přes profesionálně odvedenou režii až po vynikající herecké výkony na jevišti. Bublinka v prostředí první republiky je jistě veselohra příjemná. Ale sama o sobě by ještě nemusela být

zárukou tak kvalitního dramatického zážitku, jaký nám členové NOSu připravili.

Prvorepubliková dáma, která vás ihned na počátku vtáhne do děje s telefonním aparátem v ruce, důstojný pan Schneider, jehož jste po většinu představení litovali jako oběť zcela nevinou, rozkošná dceruška i detektiv v sukních alias mamá, roztržitý pan profesor i všichni ostatní, kdo se v průběhu hry na jevišti objeví, si diváky naprosto podmaní.

A tak smekám před nechanickými herci, jejich režisérkou a celým týmem pomyslný klobouk, odvedli jste prvotřídní práci! Přeji vám hodně úspěchů a – jen tak dál!

Eva Černošová

■ Divadelní představení Bublinka v podání NOS. Foto: archiv

Mouchy si na Bábinci bzučely pěkně do rytmu

Kunčice - Bábinec letos připomínal exkurzi do říše zvířat. Na taneční parket dorazily například tři páry tučňáků nebo skupina mravenců, které vedl známý Sekorův hrdina Ferda s nezbytným puntíkatým šátkem kolem krku. Přímou ze salaše si přišel zatančit originální bača v kožíšku a s holí v ruce, který s sebou

přivedl také dvě ovečky s beranem.

Na Bábinec také přilétlo početné hejno pěkně bzučivých much. Venkovní zima jim vůbec nevadila, důležitý byl jejich cíl – pořádně velká kupička hnoje vyrobená z montážní pěny, která ležela na tanečním parketu. Hmyzí návštěvníci se kolem něj usilovně rojili po celý večer. Právě

hejno much ocenila porota jednou z cen za nejoriginálnější masku.

Ocenění si také odnesly figurky ze hry králů. Šachové postavičky si na parketu dokonce roztáhly šachovnici a bílých polích. Uznání poroty si vysloužil i idylický pár Barbie s Kenem, kteří jako by svým vzorům od Mate-

lla z oka vypadli.

Tradiční březnovou maskarní merendu v kunčické hospodě u Havrana navštívilo 66 hostů v maskách a jen 18 zvolilo civilní oblečení. K tanci a poslechu hrál DJ Quaty a na hosty čekala i bohatá tombola.

Lukáš Vaníček

■ Potkat jste se tu mohli i s Barbie a Kenem. Foto: Zdeněk Hrdlička

■ Hejno much – tato parta získala jednu z cen za nejoriginálnější masku. Foto: Zdeněk Hrdlička

Jak jsme zachránili ježka

Stěžery - Je krásný zimní den a my vycházíme s dětmi z MŠ Stěžery na procházku, protože na naší zahradě probíhá úklid dřevin a porostů. Přichází k nám pan údržbář s prstem na ústech a mává, abychom šli za ním. Na zahradě pod keřem pod slabou vrstvou listů něco je. „To je ježek!“ Pichlavá kulička zabalená do klučičky napůl spala, bylo vidět jen, jak malé tělíčko dýchá. Vždyť my máme na naší přírodní zahradě domeček pro ježka! Zatím je osiřelý, umístěný v neklidnějším koutku zahrady. Okolo jsou husté keře a kompost. A tak začala záchranná akce. Děti nosily listy a drobné větvičky a přitom se chovaly nezvykle tiše aby

malého spáče nezbudily ze zimního spánku. Potom přenesly ježka do pěkně vystlaného domečku a opatrně ho přikryly další hromádkou listů. Ježek, stejně jako každý jiný volně žijící živočich, má ze všeho nejraději svobodu, ale snad nepohrdne novým místečkem, které mu poskytne dostatečný klid a pelíšek si zamiluje tak, že u nás ve školce zůstane napořád. Stejně jako veverka, kterou u nás často vidáme běhat a nebo malý puščík, který se schovaný krmil ve větvích velkých jehličnanů a zanechával po sobě znatelné stopy. A tak jsme si uchovali krásný zážitek při setkání s živou přírodou.

Učitelky MŠ Stěžery

▪ Nález ježka byl pro děti velkým zážitkem. Foto: Irena Nováčková

Jak jsme založily spolek Těchlovandy z.s.

Těchlovice - vždy, když píšu množné číslo, přemýšlím o problému s i(y)? Tentokrát je to jasné a správné. Byly jsme samé ženy. Dámy, slečny, tchyně, snachy, babičky i vnučky. Parta, která má chuť něco dělat. Jen tak se baví, baví druhé, organizovat a třeba se i neorganizované scházet.

Jeden z prvních úkolů k řešení byl název spolku. Padaly zkratky, padala úderná jména, navrhovaly jsme sofistikovaná hesla. Některé z nás se řídily pragmatickými principy, jiné pocity či srdcem. Jednoznačně zvítězily srdcařky. A tak máme název Těchlovandy, který vystihuje, odkud jsme a že na to půjdeme „po sousedsku“. A také jsme splnily i základní marketingovou zásadu, že si nás každý zapamatuje.

V Těchlovicích již dlouhá léta fungují tři spolky. Hasiči, myslivci a sokolové. Většinou jsou doménou chlapeckou, a tak jsme se rozhodly, že budeme konkurovat. I když stanovy dovolují účast mužům, na ustavující schůzi dne 26. 2. 2019 žádný nebyl. Zkrátka babinec. Pro začátek se nás

„upsalo“ 26 žen. Myslím ale, že číslo není konečné. Jen je potřeba trochu se předvést. Hlavní činností spolku je kultura, sport, vzdělávání a osvěta. Plánujeme akce nejen pro děti, ale i pro nejstarší seniory. Ve spolupráci s obcí jsme začaly přednáškou RNDr. Milana Lipenského o jeho cestě kolem světa. Na 13. dubna jsme přichystaly relaxační den. Dopoledne jsme jely na vlně uklidňujících prvků jógy a v podvečer nás čekalo tsunami s country. Plánujeme i nenáročnou pěší a cyklistické výlety a u akcí pro děti začínáme Velkým pátkem s velikonočními zvyky. Rozvrstvení našeho spolku napříč generacemi nám umožňuje akceptovat přání o názory jak mladých, tak i seniorů. Pociť sduřovat se přišel hlavně se zimními měsíci. Nutkání využít nashromážděnou energii a s optimismem se vrhat do plánovaných akcí přichází právě s jarem. Pevně věříme, že nezůstane jen u počátečního nadšení, ale že máme dost sil, vytrvat a obohatit tak kulturní i sportovní život v obci. Vždyť právě

▪ Scházíme se i při pravidelných cvičeních. Foto: Blanka Macháčková

při pravidelných cvičeních se nápad založit spolek zrodil.

Pomocná rada, jak správně založit spolek, se dá snadno najít na internetu. Návrh lze podat pouze na formuláři, který uveřejnilo Ministerstvo

spravedlnosti na svých internetových stránkách <https://or.justice.cz/ias/ui/podani>. Pak zbývá jen čekat, zda váš spolek zapíše, nebo zda budou požadovat nějaká doplnění.

Blanka Macháčková

VOSA přijela na karneval pro děti

Kunčice - V neděli 10. března se konal, tak jako již každoročně, maškarní bál pro nejmenší.

Letos byla jeho příprava, díky onemocnění hlavní moderátorky, poněkud dobrodružná, ale nakonec vše dobře dopadlo. Na poslední chvíli byla totiž přizvána ke spolupráci agentura VOSA v čele s paní Veronikou Vosáhlovou, a tak se již kolem patnácté hodiny do hospody U Havrana začaly scházet děti v přestrojení za princezny, víly, sportovce, klauny nebo za malá zvířátka. Za

chvilu byl sál zaplněn a dvouhodinový program plný písniček mohl začít. Nechyběly tanečky, soutěže, balonky ani sladké odměny.

Kdo se při soutěžení nebo plesání unavil, mohl se občerstvit výbornými dobrotami a různými nealkoholickými nápoji.

Zábava trvala až do večera a tak si nedělní odpoledne užili jak děti, tak i dospělí. Děkujeme všem účastníkům i Veronice Vosáhlové a těšíme se na další setkání.

Ludmila Valešová

▪ S programem karnevalu nám letos pomohla agentura VOSA. Foto: Roman Vyčítal

Obecní hokejová liga nám dělá radost

Mžany - Po velmi úspěšném loňském prvním ročníku se odehrál již druhý ročník Obecní hokejové ligy (OHL). Jedná se o hokejová klání obecních hokejových týmů složených z hráčů všech generací, ale s podmínkou, že hráč je z obce, kterou reprezentuje. Mnoho utkání je tak v bouřlivé, ale férové atmosféře podporováno nespočtem obecních fanoušků. Fandí i starostové obcí a všichni, kteří pochopili, že tento obecní týmový sport k zimě patří.

Minulý rok si to o titul v podobě putovního poháru, pečeného prasátka a sudu piva Mžanák rozdalo celkem osm týmů, ke kterým tento ročník přibýly další dvě nové party zástupců obcí Petrovice a Máslojedy. Všechny deset týmů odehrálo základní část systémem každý s každým. Nejlepších šest týmů postoupilo rovnou do čtvrtfinále, zbylá dvě volná čtvrtfinálová místa doplnili vítězové z osminálové, které bylo složeno z posledních čtyř příček. Čtvrtfinálové boje nám nabídly spoustu krásných zápasů. Sadová porazila Máslojedy po samostatných nájezdech 5:4, Mokrovousy postoupily po výhře 4:1 nad Petrovicemi, obhájci titulu Dohalice vyhráli nad Cerekvicemi 8:1 a Hněvčevs nad Hořicemi 8:1 a Hněvčevs překvapivě postoupila přes Hořice

po výhře 5:1. V semifinále proti sobě tedy nastoupily party hráčů favorizovaných Dohalic proti Hněvčevsi. Dohalice sice vyhrály 8:3, ale Hněvčevs předvedla pěkný hokej a určitě si neudělala v semifinále ostudu. Druhou semifinálovou dvojici utvořily Sadová a Mokrovousy. Po velmi napínavém a vyhraném zápase postoupila Sadová, která zvítězila 7:3. V zápase o bronz zvítězily Mokrovousy 7:2 nad Hněvčevsi. Finále se uskutečnilo v neděli 17. 2. od 17:00. Podle oče-

kávání se finále zúčastnily Dohalice, proti kterým nastoupila letos Sadová. Na finále si letos našlo cestu zhruba 250 fanoušků, kteří vytvořili fantastickou kulisu a nezapomenutelnou atmosféru. Finále nabídlo pěkný hokej, ve kterém padlo spousta branek a po výsledku 15:5 se z titulu opět radovaly Dohalice. Následně se již tradičně uskutečnilo slavnostní vyhlášení doprovázené bohatou hostinou pro všechny hráče a jejich příznivce. Letošní ročník, tak jako minulý, splnil

hlavní myšlenku, že i když v týmech nastoupili hokejisté různého věku, tak si mohou společně zahrát hezký hokej v přátelském duchu.

Tímto bych chtěl všem příznivcům, hráčům a samozřejmě starostům a zastupitelům obcí poděkovat za nejen finanční podporu svých týmů v tomto sportu.

Všichni se těšíme ze sportovní tradice, která ve Mžanech vzniká a na další sezónu OHL.

Miloš Lindr

■ Ve finále OHL se utkala družstva Sadové a Dohalic. Foto: Miloš Lindr

Vítězem nohejbalového turnaje trojic se stalo družstvo Třebechovic

Sadová - V sobotu 9. března jsme uspořádali ve sportovní hale v Hněvčevsi nohejbalový turnaj trojic. Turnaje se zúčastnilo 8 družstev. Hrál se systémem každý s každým, a tak nás čekalo 28 zápasů. Aby se vše včas stihlo, začátek turnaje byl stanoven již na osmou hodinu ránní a všichni účastníci si museli trochu přivstat. Zápas byly velmi vyrovnané a po odehrání všech zápasů měla družstva Třebechovic a Holohlav stejný počet bodů. Vzájemný zápas skončil také vyrovnaným skóre 10:9, 9:10 a tak o celkovém vítězi muselo rozhodnout celkové skóre ze všech zápasů obou týmů. To mělo lepší o pouhé 3 míče družstvo Třebechovic a odneslo si celkové vítězství v turnaji. Holohlavy pak obsadily 2. místo, 3. místo vybojovalo družstvo Libišan. Další pořadí bylo: 4. místo Stračov, 5. místo Divočáci HK, 6. místo Smiřice, 7. místo Drahekam Sadová a 8. místo Hněvčevs. Poděkování patří obci Hněvčevs za poskytnutí prostor v místní sportovní hale a panu Vlačihovi, který zajistil výborné občerstvení po celou dobu turnaje.

Dušan Jedlička

■ Nohejbalového turnaje trojic se zúčastnilo osm družstev. Foto: Dušan Jedlička

Řád svatého Floriána putoval do Stěžer

Výroční valná hromada okrsku č. 7 Hrádek se koná každý rok. Ta letošní byla však výjimečná.

Byl tu za dlouholetou práci u sboru dobrovolných hasičů oceněn bratr František Hajpišl z SDH Stěžery řádem svatého Floriána. Toto vysoké ocenění předali starosta hasičů Královohradeckého kraje br. Jiří Orsák za účasti starosty okrsku a člena výkonného výboru okresu Hradec Králové br. Vladimíra Sommera a vedoucí aktivu zasloužilých hasičů okresu Hradec Králové br. Josefa Válka.

Do další aktivní práce mu popřáli hodně zdraví a spokojenosti všichni přítomní.

■ František Hajpišl - vyznamenaný 1. 3. 2019. Foto: archiv

Okolo Stračova – šestý ročník běžecké akce

Ve Stračově padl účastnický rekord! A fanoušci? Vytvořili fantastickou atmosféru!

Ten závod zkrátka táhne. Již šestý ročník běžecké akce Okolo Stračova potěšil organizátory, sportovce i přítomné diváky. Už tradičně byly připraveny tratě na pět a deset kilometrů a dle očekávání se sešel velký chumel 162 běžců a běžkyň. Sportovní boty si obuli někteří obhájci místního titulu a roli favorita dokázali potvrdit. „Větrné podmínky rychlým časům moc nepřály, ale i přesto padaly skvělé výkony,“ připomíná Janata.

Start prvního závodu na deset kilometrů proběhl přesně v 10.30 hodin. A nechyběla ani novomanželská

dvojice Michal a Martina Majorošovi, kteří si své ano řekli před místním kostelem o hodinku dříve. Závodem se pak rozhodli zahájit společný život. Celé startovní pole jim popřalo štěstí a pak již nastal soutěžní boj, který Stračov v minulosti zažil několikrát. Na startu se objevili běžci a běžkyňe, kteří již na místním podniku okusili radost z vítězství. Byl to například Kamil Krunka, Miloš Kratochvíl, nebo Radka Hanzlová. Prvně jmenovaný proběhl cílem neohroženě ve vítězném čase 33:33 min. Radka Hanzlová zaostala za prvním mužem pouze o rovných pět minut, což je skvělý výkon. „Podmínky rychlým časům zcela nepřály. Mírný,

ale vytrvalý vítr komplikoval život zejména osamoceným závodníkům, kteří se nemohli schovat v chumlu ostatních,“ vyprávěl jeden z hlavních organizátorů Milan Janata. O překvapení se postaral místní matador Adrien Zámečník, který přes své mládí vtrhl do závodu a na prvním kilometru udával tempo v čase pod 3:20 min. na kilometr, což signalizovalo zajímavý cílový čas. Bohužel poté nevydržel nastolené tempo, ale i tak doběhl v krásném čase 35:09 min na celkovém třetím místě před Milošem Kratochvílem, který potvrdil zkušenost a porazil ho o osm vteřin. Vložený závod na „pět“ kilometrů (v reálu 5500 m) proběhl

nejrychleji závodník ze Slavie Jičín Vít Doležal a mezi ženami si pro zlato vystoupala Barbora Poživilová z Run4fun. A bylo to drama, po drtivém finiši totiž svou soupeřku udolala o necelou vteřinu! Nedaleko za ní finišoval zatím osmiletý Tomáš Voňka, nejmladší účastník závodu, který jen podtrhl rodinnou účast Zámečnickových. „Akci přišlo zhlédnout nemálo fanoušků, kteří vytvořili fantastickou atmosféru. Díky skvělým partnerům akce si všichni běžci mohli v cíli vychutnat občerstvení a krásné ceny na stupních vítězů pro nejrychlejší. Moc děkujeme za podporu!“ dodal Janata.

Dominik Palm

■ Novomanželé Majorošovi si své ano řekli hodinu před startem. Foto: Milan Janata st.

■ Nejmladší účastník závodu. Foto: Milan Janata st.

OBEC SADOVÁ

PŘIJME DO HPP NA POZICI

OBEČNÍ ZAMĚSTNANEC

POŽADUJEME: ŘIDIČSKÉ OPRÁVNĚNÍ SKUPINY B a T

NABÍZÍME: STABILNÍ PRÁCI

A ZAJÍMAVÉ PLATOVÉ OHODNOCENÍ.

NÁSTUP MOŽNÝ IHNEDE

BLIŽŠÍ INFORMACE U STAROSTY OBCE DUŠANA JEDLIČKY
(TELEFONNÍ ČÍSLO: 774 405 566)

MATEŘSKÁ ŠKOLA TŘESOVICE

PŘIJME OD 1. SRPNA 2019

UKLÍZEČKU NA POLOVIČNÍ ÚVAZEK

NA DOBU URČITOU 1 ROK.
PRACOVNÍ DOBA OD 8:30 DO 12:30.

PLAT 8.820,-KČ

3. letní výstava morčat ve Stěžerách

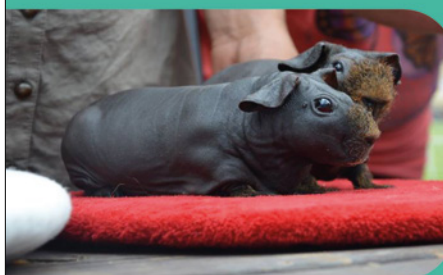

3. letní aguti výstava morčat

Stěžery rozšířena o tříslivé kresby

sobota 3. 8. 2019 9:00 - 16:00

krátkosrstá, dlouhosrstá i bezsrstá morčata
prodej morčat
vstupné dobrovolné

Lucie Lašová Podmelová

Chovatelská stanice Iluze

e-mail: podmelova.lucie@seznam.cz

telefon: +420 733 661 457

VITALTECH

ROZBĚŘICE

Nově v prodeji

TECHline
ROBOT RASAERBA / ROBOTIC LAWNMOWER

www.vitaltech.cz

Akce je pořádána za finanční podpory Královéhradeckého kraje

Vesnice roku Královéhradeckého kraje 2014

Sověnice
Horní Černůtky

vás srdečně zve

650 let od první
písemné zmínky

22. června 2019

Program začne ve 13 hodin

Hlavní program:

Big Band Jiřího Hasala

Petr Sovič & Gramofon

Jakub Smolík

Beat Brtewski

Olympic Revival Band

Na vlastní uši band

The Golden Sixties

Kulturní program pod záštitou Josefa Zámečnicka

Doprovodný program:

Prezentace spolků

Promítání videí o obci

Loutkové divadlo Kozlík

Regionální potraviny

Setkání rodáků

Války v době vlády Marie Terezie a Josefa II. ve východních Čechách

Představení výzkumu Katedry archeologie v Hradci Králové

V období 40. – 70. let 18. století se stala oblast střední Evropy Čech dějištěm série čtyř konfliktů. V těchto válkách proti sobě (kromě dalších zemí) tradičně stálo pruské království pod vládou Fridricha II. a Habsburská monarchie, jejíž součástí byly i české země, pod vládou Marie Terezie. Jmenovitě se jednalo o První a Druhou válku slezskou (1740-1742 a 1744-1745), Sedmiletou válku (1756-1763) a Válku o bavorské dědictví (1778-1779). Všechny tyto události výraznou měrou zasáhly i prostor severovýchodních Čech. Po pruské anexi Slezska a Kladska se totiž tento prostor stal pro pruského krále ideálním místem pro vpády do Čech a posléze i na Moravu přes přechody u Trutnova a Náchoda.

Mohlo by se zdát, že tyto přes více jak dvě stě let staré události již zcela zaval čas a zbyly po nich jen nečetné písemné historické zmínky, tak tomu však není. Dosavadní výzkum badatelů z Katedry archeo-

logie na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové ukazuje, že tyto události se zapsaly do tehdejší krajiny a mnohé pozůstatky v ní jsou patrné dodnes. Jedná se například o relikty polních opevnění, která sloužila jako postavení pro dělostřelectvo a pěchotu. Dále pak pozůstatky polních táborů, které si procházející rakouská pruská armáda budovala dle dobových vojenských předpisů. V nedávné době bylo zkoumáno například polní opevnění u Rodova, či Hořenic.

Archeologové z hradecké univerzity se chtějí ve svém výzkumu zaměřit na hledání pozůstatků těchto konfliktů v prostoru východních Čech, nalezené památky dokumentovat a skrze odborné studie a populárně naučené publikace, či přednášky rozšířit povědomí o událostech, které se znatelnou měrou dotkly tehdejších obyvatel východních Čech.

Pavel Drnovský
Petr Hejhal

▪ Vojáci [granátníci] habsburské armády z doby vlády císařovny Marie Terezie. Foto: archiv autorů

▪ Typizovaná podoba uzavřeného polního opevnění [reduty]. Podobně mohla v době svého provozu vypadat i reduta na obrázku 1.

▪ Polní opevnění [reduta] zaznamenaná na mapě z 80. let 18. století mezi Urbanicemi a Vlčkovci.

Letní kino - Dolní Přím - Probluz

BOHEMIAN RHAPSODY

V sobotu 25.5.2019 od 21:30 "na cvičáku ZKO Probluz"

**POZVÁNKY
NA SVÉ AKCE
VKLÁDEJTE NA
FACEBOOKU
DO SKUPINY
MIKROREGION
NECHANICKO
– AKCE A DĚNÍ.**